

- 4) sekcja (stanowisko pracy do spraw) obrotu towarowego — sprawy określone w § 40;
- 5) sekcja (stanowisko pracy do spraw) urządzeń komunalnych i kulturalno-socjalnych — sprawy określone w § 41, a ponadto występujące na terenie miasta sprawy z zakresu transportu i łączności (§ 39);
- 6) sekcja (stanowisko pracy do spraw) finansów — sprawy określone w § 42.

2. Obsada m. k. p. g., o których mowa w ust. 1, powinna liczyć 9 — 14 stałych pracowników o odpowiednim przygotowaniu zawodowym — ekonomicznym lub technicznym.

3. Sekcje należy tworzyć w przypadkach uzasadnionych szczególnie wielkim nasileniem pracy przy obsadzie co najmniej 3-osobowej, a w pozostałych przypadkach należy tworzyć stanowiska pracy jedno- lub kilkoosobowe.

§ 44. 1. Aparat wykonawczy pow. k. p. g. i m. k. p. g. w miastach liczących poniżej 100 tys. mieszkańców dzieli się nie na sekcje, lecz jedynie na stanowiska pracy. Liczba stałych pracowników tego aparatu powinna wynosić 4 — 6 osób o odpowiednim przygotowaniu zawodowym — ekonomicznym lub technicznym. Szczegółowego podziału czynności pomiędzy zastępcę przewodniczącego komisji i pozostałych stałych pracowników dokonuje przewodniczący tej komisji w oparciu o jej kwartalne plany prac, z uwzględnieniem problematyki gospodarczej powiatu oraz nasilenia poszczególnych zagadnień gospodarczych na danym terenie.

2. Ze względu na szczupłość aparatu wykonawczego komisji, o których mowa w ust. 1, przewodniczący komisji powinien zwrócić specjalną uwagę na jak najszersze włączenie do bezpośredniej realizacji zadań poszczególnych członków komisji i miejscowego aktywu społecznego w drodze powierzenia im poszczególnych spraw (§ 5 ust. 2).

§ 45. Aparat wykonawczy pow. k. p. g. przeprowadza swe prace na podstawie materiałów wydziałów resortowych (komórek równorzędnych) prezydium powiatowej rady narodowej, własnej znajomości zagadnień gospodarczych powiatu (miasta), uzyskanej w szczególności w drodze inspekcji i bezpośrednich kontaktów z poszczególnymi jednostkami gospodarczymi, oraz materiałów przygotowanych przez rzeczoznawców i członków komisji na zlecenie przewodniczącego komisji.

IV. Przepisy końcowe.

§ 46. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 października 1950 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i podziału czynności w wojewódzkich oraz powiatowych komisjach planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-117, poz. 1459).

§ 47. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

302

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 marca 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji.

Na podstawie § 1 ust. 2 i § 3 uchwały nr 118 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zasad prowadzenia stołówek pracowniczych i tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 246) zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia

robotniczego oraz ich organizacji (Monitor Polski Nr A-87, poz. 1203 i z 1952 r. Nr A-90, poz. 1407) w § 2 ust. 2 dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) Przemysłu Drobrego i Rzemiosła”.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

303

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lutego 1953 r.

w sprawie środków specjalnych, pochodzących z nie wykorzystanych do końca 1952 r. kredytów budżetów dodatkowych 1952 r.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie wykorzystane do końca 1952 r. pozostałości osiągniętych ponadplanowych dochodów, przewidzianych jako pokrycie wydatków uchwalonego i rozpatrzonego budżetu dodatkowego 1952 r., mogą być wykorzystane w 1953 r. jako środki specjalne w trybie usta-